

ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ನಿಶ್ಚಿತ ಇ. ಆರ್.

ಶಾರದ ನಿಲಯ ಎಡನೀರು

ಅಂಚೆ ಎಡನೀರು, ಕಾಸರಗೋಡು 671541

9446114980

nishmithaedneer9@gmail.com

ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮತಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೈಧಿಕ ಧರ್ಮದ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ, ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೆ ಮತಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿದ್ದು ವೈಧಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯಾಗಿರುವ ಮತಗಳ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಣಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಮತವೆಂದರೆ ಮನಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಹಾಗು ಅವರ ಆಚಾರ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿರುವ ವಾಸಸ್ಥಳ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತಗಳು ಒಂದು ಜ್ಞಾನದ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಯಾಷಿ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಶಿಷ್ಟಂದಿರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಗುರುಕುಲವು ನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ.

ಮತಗಳು ಧರ್ಮ ಭೋಧನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ, ದಾಸೋಹ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ, ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವರವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕಗಳು, ರಾಜಕುಮಾರರು ವಿಜೃಂಭಣೆಯ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದರೂ ಕೊನೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವು ಅಳಿದು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮತ ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ಮತಗಳು ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಮತಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ. ಮತಗಳು ಅನಾಧಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಲು ಕಾರಣವೇ ಮತಗಳು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಜನತೆಗೆ ನೀಡುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ. ಜನಹಿತವೇ ಮತಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನ, ಅಂಥಕಾರ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸತ್ಯಪೂರ್ವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಮತಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಥಿಪತಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮತಗಳು ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭಾರತವು, ಸಂತರು, ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೆಂಡ ದೇಶವಾಗಿದ್ದು ಈ ಮಹನೀಯರ ಧನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಚೆಗಳ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅಗಣಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಂಟಿದ ಹಿಡುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತಗಳು ಅನ್ನು ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಮತದ ಅರ್ಥ

ಮತವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಆಶ್ರಯಶಾಳವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಗುರುವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಂತ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮತ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬಂದಿದೆ. ಮತ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳಿದ್ದು, ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಜಾಗ ಅಂಶಲೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಭೌದ್ಧ, ವೈಧಿಕ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರ, ಶೈವ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

“ಮರ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮೂಲತ: ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮರ-ಮರತಿ ಎಂದರೆ ವಾಸಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮರ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಅರ್ಥವು ವಾಸಸ್ಥಾನ ಎಂದಿದ್ದರು ತದನಂತರ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಗುರುಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಎಂದೇ ಒಳಕೆಯಾಗಿದೆ”¹!

ಮರಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ.

ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮೂ. 5 ನೇ ಶತಮಾನದ್ವಾರಾ ಮರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಗುರುಕುಲಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮರಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಶ್ರೀ ಶ. 8 ಶತಮಾನವನ್ನು ಮಹತ್ವದ ಫಟಪೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲ ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಧರ್ಮಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಮನರುತ್ಥಾಗೋಂಡ ಕಾಲ. ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸುಧಾರಿತ ಹಿಂದೂಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಘಟಿತ ರೂಪನೀಡಲು ಮರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಾಲ. ಕನಾಟಕ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಯುಗದ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ವೇದಾಂತ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ 700 ರಿಂದ 1000 ಅವಧಿಯ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಶೈವ ಧರ್ಮ, ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮ, ಸಮರ ಕಲೆಗಳು, ಸಂಗೀತದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಿದ್ದವು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೂಲಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತವಾಂಗ ಮರವು ಏಷ್ಯಾದ ಬಹುತ್ವಾದ ಮರವಾಗಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳ್ಳೆನ್‌ ನಾಮ್ಮೆ ಲಿಂಗ್‌ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ತವಾಂಗ ಮರವು ವಜ್ರಯಾನ ಭೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಗೆಲುಗೆ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮರ ಪ್ರಗ್ರಾಲ್ ಮರ ಲಡಾಶಾನಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಕಾಂತ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮೂ. 5 ನೇಯ ಶತಮಾನದವನ್ನು ಮರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲಗಳಿದ್ದವು. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕದ ನಾನಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ ಮುನಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕನಾಟಕದ ಮರಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ನಾವು ಜ್ಯೇಂಧ್ರದಿಂದ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

“ಕದಂಬ ದೂರೆ ಚೋಪ್ಪದೇವನು ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಮರವೋಂದರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಭೂಮಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಾಗಡಿ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಶ. 10 ರಿಂದ 13 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಕಾಳಾಮುಖಿ ಶೈವಮತದ ಉನ್ನತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಜ್ಯೇಂಧ್ರದ ಸೇರಿದ ಮರಗಳು ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಈ ಮರಗಳು ರಾಜಾಶ್ರಯ ಹೊಂದಿದ್ದವು. ರಾಜಗುರುಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.”²

ಪ್ರತೀ ಮರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಮೂರ್ಚಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಏರ ಶೈವ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಗುರುಗಳ ಸಮಾಧಿ ಮೂರ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾತಸ್ಯವಿದೆ. ಶರಣರ ಪ್ರಕಾರ ಮರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹೀಗಿದೆ.

“ತನ್ನ ಮರಕ್ಕೆತಾ ಬಹಡೆ ಮುನಿಸುಂಟೆ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ನಾನಾಗಿದ್ದ

ಕರ್ತವ್ಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದಡ ಬೇಕು ಬೇಡನ್ನೆ”³

¹ಕನಾಟಕದ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2007) – ಡಾ.ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

²ಕನಾಟಕದ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಮರಗಳ ಅರ್ಥವಾಪ್ತಿ – ಪ್ರಾಚೀನತೆ – ಸ್ವರೂಪ – ಕರ್ತವ್ಯ – ಡಾ. ಕೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಕನಾಟಕದ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಮರಗಳ ಅರ್ಥವಾಪ್ತಿ – ಪ್ರಾಚೀನತೆ – ಸ್ವರೂಪ – ಕರ್ತವ್ಯ – ಡಾ. ಕೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಇಲ್ಲಿ ಮತ- ಮನೆ –ಗ್ರಹ ಮೂರು ತಬ್ಬಗಳೂ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲ ವಾಸದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಿಂದು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃತ ವೇದಾಂತದ ಸಾಪಕರಾದ ಮದ್ವಾಚಾಯ್‌ರು 13 ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಉಡುಪಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಇಪ್ಪತ್ತುಲ್ಕು ಮರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೌದ್ಧ, ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವರು ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾದದು.

“ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಮರಗಳ ಸ್ವರೂಪ ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪತ್ರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಉಪನಿಷತ್ತಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರುತ್ತಿರು ಸಂಬಂಧವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಕುಲಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತದನಂತರ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಕೃತಿಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದವೆನ್ನಬಹುದು.”⁴ ಕನಾಂಟಕದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಧರ್ಮಗಳ ಮರಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆಯಾದರೂ ಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ವೈವೀಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ವೈದಿಕ, ಜ್ಯೇಂ ಮರಗಳು ಸಂಶ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮರಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಮರಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಖಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಶರಣರ ಆಂದೋಲನದ ನಂತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಸಾಲಿಮತ, ಓದಿಸುಮತ, ವಿರಕ್ತ ಮತ ಎಂಬ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಮರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಲಿ ಮತ: ಸಾಲಿ ಮರವು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿರದೆ ಕ್ಯಾರಿಕಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಮರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಾಲಿ ಮರಗಳು ಆಧುನಿಕ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಓದು-ಬರಹ, ಗಣಿತ ಕಲಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕ್ಯಾರಿಕಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಸಾಲಿ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ, ಓಲೆ, ಕಂಬಳಿ, ಕಂತೆ ತಯಾರಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಲಿ ಮರವನ್ನು ಹೋಲುವ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ಗವಿಮತ, ಗಚ್ಚಿನ ಮತ, ಗದ್ದಗಿ ಮತ, ಹೇಮಗಿರಿ ಮತ, ದಂಬಳ ಮತ, ನಾಗನೂರು ಮತ ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ.

ತೋಂಟದಾಯ್‌ ಸಂಘಾನ ಮತ ಡಂಬಳ: ತೋಂಟದಾಯ್ ಸಂಘಾನ ಮತವನ್ನು 15 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಶಿವಯೋಗಿ ಸೂರ್ಯ ಶ್ರೀ ಯಡೆಯೂರು ತೋಂಟದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಯತಿಗಳ ನೇರ ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯ ಮರವಾಗಿದ್ದು; ತೋಂಟದಾಯ್ ಶ್ರೀ ಮತ ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ “ಲಿಂಗಾಯತ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾಟ ಮುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಜಾಲನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ತೋಂಟದಾಯ್ ಮತದ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದರೆ ಜನಪರ ಹಾಗೂ ಜಾತಿಯ ಜಾತೀಯ ಮೂಲಕ ಅರಿವು ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಗವಿಮತ: ಗವಿ ಮತಕ್ಕೆ 800 ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದ್ದು, ಮತದ ಹೊದಲ ಪೀಠಾಧಿಪತಿ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮುನಿ ಶೀವಾಜಾಯ್‌ರು ಕನಾಂಟಕದಲ್ಲಿ ಏರ ಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದವರು. ಈ ಮತದ ಇತಿಹ್ಯವೆಂದರೆ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ. ಶ. 1086 ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಶಿಯ ಜಂಗಮವಾಡಿಯಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಸಾರ ಕ್ಯಾಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದ ರುದ್ರಮುನಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಕೊಪ್ಪಳದ

⁴ಕನಾಂಟಕ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2007) – ಡಾ. ಕೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಮೂರ್ವ ಬೆಳ್ಳದಗವಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು.ಇವರು ನೆಲೆಸಿದ ಸ್ಥಳವೇ ಗವಿಮತವಾಯಿತು. 11 ನೇ ಹೀತಾಧಿಪತಿ ಗವಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪವಾಡ ಮರುಷರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ 18 ನೇ ಹೀತಾಧಿಪತಿ ಶ್ರೀ ಅಭಿನವ ಗವಿಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮತವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮರದಜಾತ್ರೆ ದಿನದಂದು “ಬಾಲವಿವಾಹ” ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.

ಓದಿಸು ಮತ: ಸಾಲಿ ಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಸಾಲಿ ಮತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ. ಶ. 19 ನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊಸೆಗೆ ಓದಿಸುವ ಮತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾದವು. ಓದಿಸು ಮತಗಳನ್ನು ಉದಾಸಿ ಮತಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿರೇ ಮತಗಳು ಓದಿಸು ಮತಗಳಿಂತ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದವು.

ಈ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. “ಓದಿಸುವ ಬಿದರ ಹಳ್ಳಿಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮುಂಗಿಯ ಬರುಹದ ಮಲ್ಲಿಪ್ಪದೇವರ ಹಸ್ತಾಂತರ.

ಈ ಮಸ್ತಕ ಬರೆದವರು ಯಾರುಯೆಂದರೆ ಶಿಂತ ಕೇಲೂರ ಓದಿಸೋ ಮತದ ಮುದ್ದ ಸಂಗಪ್ಪಗಳ ತನ್ನಾಧಿವರಾದ ಗುರುಪಾಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಸುಹಸ್ತದಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದರು.”⁵ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಓದಿಸು ಮತಗಳ ಗುರುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿರಕ್ತ ಮತಗಳು: ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಈ ವಿರಕ್ತ ಮತಗಳು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗೋಣಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಸವಣ್ಣ ಸಾಫಿಸಿದ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತ ಮತಗಳು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುದೇವರ ಸಂಸ್ಥಾನ ವಿರಕ್ತ ಮತಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿವೆ.

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮತ: ಕಾರ್ಯಕರ್ಮೋಗಿ, ಶ್ರೀಮಿಥುದಾಸೋಹಿ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಶ್ರೀಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದ ತುಮಕೂರಿನ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮತಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಸುವರ್ಣ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. 14 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಬ್ಬ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿಂಹಾಸನ ಶ್ರೀ ಗೋಶಾಲ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮತ ಏರೆಶ್ವರ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ವಿರಕ್ತ ಮತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹರವನ ಹಳ್ಳಿ ಗೋಶಾಲ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹದಿನ್ಯೇದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹದಿನ್ಯೇದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನಜಗದ್ಗರು ಹಿತಾಚಾರ್ಯ ಆಗಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆಕೊಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಅಧ್ಯಯನ, ಧ್ಯಾನದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ 101 ಗುಹೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು.

1917 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲೀಂಗೇಶ್ವರ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 60 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಇಂದು ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

⁵ಕನಾಂಟಕದ ಮತಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2007) – ಡಾ. ಕೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುದೇವರ ಮತ: ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಡೊರು ಎಂಬ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುದೇವರ ಮರುವಿದೆ. ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಈ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ತಿಕ್ಣಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಡ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು, ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನಷ್ಟಿ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ. ಸಂಡೊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮೂಲಮರದಲ್ಲಿ 1920ರ ನಂತರ ಹೀಗಾಂಥಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುದೇವ ಸ್ವಾಮೀಗಳು ಮರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೋ ಮುಡಿಪಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಮತಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪೌರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು, ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವತ: ತಾವೇ 18 ಎಕ್ಕರೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಮಾಡಿ ಇತರಿಗೆ ಆದರ್ಶನೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬಸವ ಬೆಳಕು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಗಳು ಈ ಮೂಲಕ ಮರದ ಸರ್ವಾಂಗಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮರದ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಘಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಕರಣರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮತಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ: ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಎನಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಲವಿದೆ. ಗುಡಿಗೋಪರ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಮರದ ಹೀಗಾಂಥಿಗಳು, ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳ ಸಮಾಜ ಮತ್ತೊಂದರೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದುಗೂಡಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮರಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಸಂಘಟನೆಗಾಗಿ ಇಂದಿನ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮರಗಳು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಶ್ರೀ. ಶ. 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಪಾಯವರ್ಣೀಯಂಬ ಕವಿ ಜಪ್ಪನ ಚಂದ್ರಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

“ಕದಿತ ಹಲಗೆ ಬಳಹ ವೋಲೆ ಕಂತವ
ಪಡಿದು ಹಸ್ತದಿ ವಿನೋದದಲ
ಸದಗರದಿಂದ ಮತಕ್ಕೆ ಹೋಪ ಕುವರರ
ವ್ಯಂದವ ಕಂಡಳ ಚದುರೆ.”^೬

ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ತಿಕ್ಣಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ, ಅಭಯ, ಬೃಷತ್ಸ್ವ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ದಾನಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮರಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಮರಾಣ ಪ್ರವಚನ- ಕೇರಣನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾಜಾತಿ, ಪಂಗಡದವರು ಮರಗಳಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬೇಧ-ಭಾವ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರು ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರಗಳು ಸಾರಿದ್ದವು.

^೬ಕನಾಂಟಕದ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2007) – ಡಾ. ಕೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಮತಗಳಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿದಿರುವುದು. ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮತಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಅಶನ-ವಸನ್, ಆರೋಗ್ಯ ಇವುಗಳು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇರಲೇ ಬೇಕಾದದ್ದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಮತಗಳು ಆ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ದುಡಿದವು. ಮತಗಳ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಜನರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮನ ಕೊಡುವಂತಹು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೇಕೆನುವುದರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ.

ಇಂದಿನಂತೆ ಸರಕಾರದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭ ಮತಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲವು ಮತಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಫಿಲೆವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮತಗಳು ಅನ್ವಯಾಸೋಹ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದಾಸೋಹವೆಂಬ ಎರಡು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿದರು. ಒಂದು ಹೊಚ್ಚಿ ತುಂಬಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಆವಶ್ಯಕವಂಬದು ಅರಿತು ಮತಾಧಿಪತಿಗಳು ಮತಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಓದಿಸೋ ಮತ, ವಿರಕ್ತ ಮತ, ಸಾಲಿ ಮತ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದವು. ಮತಾಧಿಪತಿಗಳು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಹ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾಂಶರನ್ನು, ರಾಜಕಾರಣಗಳನ್ನು, ಸಂಗೀತಗಾರರನ್ನು ಸನ್ನಾನಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವಂತಹು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹೊತ್ತಾಹ ಮಾಡುವುದು ವಿಶೇಷವಾದದು.

ಭಾರತದ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೇನಿಸಿದ ಮತದ ಪರಂಪರೆಗಳು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನರ್જನೆಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದರೂಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಅಥವ ಆ ನಾಡಿನ ಸರ್ವತೋಮುಖಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತನ್ನದೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಾ ಮುನ್ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಧುನಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮತದ ಪರಂಪರೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ತಾನು ಬೆಲೆಯುವುದರೂಂದಿಗೆ ಇತರರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹೊತ್ತಾಹಿಸುವ ಈ ಮತದ ಪರಂಪರೆಗಳು ಇಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮೂರಕವಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥ

- ಕನಾಂಟಕದ ಮತಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2007) – ಡಾ. ಕೆ ರಮೇಂದ್ರನಾಥ